

PLÁTEK

ROK: 2016

ČÍSLO: 1

Vau čtenáři,

tak už nám skončily jarní prázdniny a my opět zasedli do školních lavic. Toto období je opravdu náročné, a to zejména pro nás deváťáky, kteří se musíme pilně připravovat na přijímací zkoušky. Tím bych nám všem, kteří jsme neměli to štěstí, abychom byli přijati bez přijímaček, také chtěla popřát hodně štěstí a hodně sil při zvládnutí tohoto nelehkého úkolu. Budeme to potřebovat! Snad se všichni dostaneme tam, kam chceme.

Nemyslete si, že deváťáci žijí pouze zkouškami. Zpřijemňujeme si pobyt ve škole mnoha různými akcemi. Líbilo se nám, že jste obdivovali naše tabla, snažili se nás rozpoznat na fotkách z mládí. Proběhla soutěž o nej tablo a nejhezčí absolventské tričko. A jak to dopadlo? Pokud ještě nevíte, informaci získáte v našem Plátku.

V tomto čísle se dozvíte spoustu zajímavých věcí. Například se dočtete něco o Lukáši Hejlíkovi, se kterým tu je rozhovor. Na žádost některých holek z devítky přinášíme slíbený dotazník „Jaký by měl být můj ideál?“, tak se na to kluci nezapomeňte taky podívat. Také si zavzpomínáme na Talentmanii. Dozvíte se, co se děje v žákovském parlamentu. Hodně místa jsme v Plátku věnovali akademii. Nezapomeňte odevzdat znění vyluštěné tajenky a jméno člověka z rubriky Kdo je kdo? Čekají na vás skvělé velikonoční ceny! No a víc vám už prozrazovat nebudu. Však se na to podívejte sami.

Za celý náš tým bych chtěla popřát všem krásné Velikonoce. Vím, že holky tento svátek moc nepoživají, a proto na ně buďte, kluci, o Velikonočním pondělí hodní. Klára Hájková, 9. C, šéfredaktorka

Z politiky

Parlament - informace ze zasedání

Zima nám končí, jaro se blíží a vy určitě chcete vědět novinky z parlamentu. Začneme Valentýnem. Letos přineslo přáníčko méně lidí než minulý rok. Bylo to pravděpodobně proto, že sbírání přáníček bylo vyhlášeno pozdě a chyběla reklama. Za zorganizování akce byly pochváleny Hana Šebelová, Sára Porčová a Míša Brachová.

Máme ve škole novou řezačku na polystyren, tak jsme si řekli, že toho využijeme a ozdoby na stromček začneme vyrábět hned, abychom je nemuseli dělat na poslední chvíli. Tvorbu návrhů na ozdoby u paní učitelky Galbové domlouvá Lukáš Koch a ozdoby bychom chtěli, po domluvě s panem učitelem Horbasem, vyrábět během dubna.

Přišel nám také dopis od afrického dítěte, který přeložila Magdaléna Zouharová s pomocí paní učitelky Ošlejškové a přečetla nám ho v parlamentu. Dopis je vyvěšený na nástěnce u učebny češtiny 1. Napsala také odpověď a rozhodli jsme se, že do obálky přidáme malé dárečky. Objevili jsme pěkné samolepky a magnetku. Snad bude mít naše adoptované dítě radost.

V parlamentu pro vás připravujeme soutěž ve šplhu pro první i druhý stupeň. Na prvním stupni budeme spolupracovat s paní učitelkou Koláčkovou. Soutěžící z druhého stupně se mohou hlásit u Romana Záboje nebo Davida Svobody z 8. A. O organizaci akce se postarají zástupci parlamentu: Adéla Kyánková, Michaela Žáčková a Kamila Vyskočilová. Diplomy bude vyrábět Michaela Brachová a na bezproblémový průběh soutěže budou dohlížet paní učitelka Eva Požárová a pan učitel Stanislav Sedláček. Samozřejmě připravíme pro vítěze odměny.

Chtěli bychom letos vymyslet nějakou novou akci. Sešlo se nám pár nápadů, např. stopovaná, ale pokud vás napadne něco zajímavého, přihlaste se! Náš další parlament se uskuteční po Velikonocích.

Kamila Vyskočilová, 8. A

Peníze pro africké dítě

Z akcí

V třídnické hodině jsme projednávali, jakým způsobem získáme peníze pro africké dítě za naši třídu. V pondělí 8. února 2016 upekla děvčata v pracovních činnostech sýrové rybičky, šneky a muffiny. Míša Trčková, naše spolužačka, vyrobila z korálků pěkné náramky. V úterý 9. února se do akce zapojili i kluci a společně jsme naše výrobky nabídli žákům školy. Měli jsme spoustu starostí s organizací této akce. Rozhodli jsme se, že výrobky budeme prodávat po druhé vyučovací hodině u učitelské šatny v přízemí a po třetí hodině u busty J. A. Komenského v prvním patře. Když zazvonilo na svačinovou přestávku, vyhnula se spousta dětí ze tříd a šly se podívat, co nabízíme. Největším problémem bylo vrácení drobných. Za chvíli jsme skoro vše, co jsme měli nachystáno, prodali. Další přestávku jsme doprodali zbytek. Měli jsme radost, protože o naše výrobky byl velký zájem. Peníze na africké dítě jsme vydělali a ještě nám zbylo do třídního fondu. Myslím si, že se prodej vydařil a to je dobře.

Petra Růžková, 6. A

Proměna v 6. A

Jistě si mnozí z vás všimli, že si jedno březnové pondělí žáci z naší třídy prohodili role.

V hodině třídního učitele se dívky převlékly za chlapce a naopak. Dívky měly příležitost nalíčit chlapce a kluci jim nakreslili knírky. Holcám se tato akce velice líbila. Někteří kluci nebyli po dokončení líčení moc šťastní (rudé tváře, řasenka pod okem, růžové nehty...). Ně kterým klukům to ale docela slušelo a užívali si to.

Odpoledne jsme měli prohozené pracovní činnosti. Jedna skupinka kluků vařila špagety a druhá pekla ovesné sušenky, které nabídli děvčatům a byly moc dobré. Holky zase v dílnách vyráběly různé výrobky ze dřeva, např. stojánky na tužky, věšáky na klíče, dekorativního zajička. Byly jsme rády, že výměna trvala jen jeden den, protože kluci se baví o jiných věcech a mají trochu jiné záliby než my holky.

Kateřina Trojanová a Petra Růžková, 6. A

Divadlo 6. A

Před odjezdem do divadla jsme se učili jednu vyučovací hodinu a kousek druhý. Potom jsme se seřadili před školou a šli jsme na autobus. Autobus nás vysadil u divadla Radost. Letos pro nás paní učitelky objednaly představení Bylo nás pět. Někteří z nás četli stejnojmennou knížku od Karla Poláčka a většina viděla v televizi seriál.

Na začátku představení mě překvapila mluvící koňská hlava, se kterou si o svém dětství a svých kamarádech povídal Petr Bajza. Parta pěti kluků prožívala známá dobrodružství, např. rvačky s Habrováky, návštěvu kina. Ani pan Fajst nezapomněl kontrolovat špinavé uši. Srandovní bylo také chování Pětova strýce a tety. Když se kluci ocitli ve škole, byli z publika vybráni diváci (i některé paní učitelky) z předních řad a účastnili se výuky. Ně kterým z nás bylo možná líto, že jsme seděli daleko od jeviště a nikdo nebyl vybrán, aby se na chvíli proměnil v herce. Divadlo se mi velice líbilo. Měli to spojené i s různými krásnými písničkami. U divadla jsme se hodně moc smáli. O přestávce si někteří koupili něco dobrého v divadelním bufetu. Po představení jsme si vyzvedli bundy a šli jsme do autobusu. Autobus nás vysadil u školy, a kdo chtěl, mohl vystoupit na náměstí. Doma jsme nezapomněli vyprávět své zážitky rodičům.

Eliška Klimešová, 6. A

Poslední pátek před Vánocemi se ve škole opět konala Talentmanie. A co bychom byli za redakto-ry, kdybychom vás neseznámili s těmi, kteří nám celý rok zůstanou na pomyslném trůně, dokud je nesesadí noví soutěžící. Připomínáme, že vystoupení byla rozdělena do tří skupin: zpěv, tanec a hra na hudební ná- stroj. A nesmíme zapomenout ani na naše pány porotce, kteří rozhodli o vítězích. V porotě byla pí uč. Ne- snídalová, pí uč. Opatřilová a pí uč. Pánková, školní parlament zastupovali Jan Štec, předseda žákovského parlamentu, a Nicol Sedláčková. V kategorii zpěv zvítězila Natálie Cebáková, na druhém místě skončily Markéta Gretzová a Tereza Hložková, třetí místo získala Anna Kopalová. V hudební kategorii obsadila první místo Lucie Valenčíková, druhé Jan Florus a třetí Anna Sedláčková. V kategorii tanec skončila na prvním místě skupina Nelly a na druhém taneční skupina BFF. Více tanečních skupin se do soutěže nepři- hlásilo.

Velmi se mi líbila Lucie Valenčíková, pro kterou to byla vůbec poslední možnost zúčastnit se této školní soutěže. Lucka tento školní rok odejde studovat na střední školu. Podle síly potlesku po jejím vy- stoupení jsem přesvědčena o tom, že se její vystoupení líbilo i divákům. A protože je Lucka i moje spolu- žačka a kamarádka, rozhodla jsem se s ní udělat rozhovor.

Rozhovor s Luckou

Interview

Ahoj Luci, ve školní Talentmanii jsi vyhrála první místo. Na co jsi hrá- la?

Ahoj, hrála jsem na akordeon nebo jinak řečeno na harmoniku.

Jakou skladbu jsi hrála a proč sis vybrala zrovna tuhle?

Hrála jsem Uherský tanec, který složil Johannes Brahms. Tuhle skladbu už hrají celkem dlouho a moc se mi líbí.

Co tě k přihlášení do Talentmanie vedlo?

Tím, že chodím do základní umělecké školy a už jsem hrála i na koncertech, byla účast v Talentmanii pro mě jasná volba a řekla jsem si, že by to pro mě mohla být dobrá zkušenost.

Měla jsi před vystoupením trému?

Ano měla a velkou. Jsem velká trémistka.

Jak dlouho už hraješ na akordeon?

Hraji už osmým rokem.

Jak ses k harmonice (akordeonu) dostala?

Nejdříve jsem hrála na flétnu a potom moji paní telku Gužíkovou napadlo, že bych mohla zkusit u ní zůstala. Teď mě už ale učí paní učitelka Vy- Vím, že jezdíš i na soutěže. Jaký je tvůj největ-

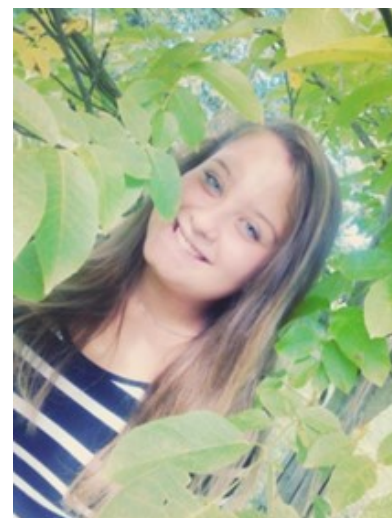
Se sólem jsem se nejvíce dostala do krajského kola a skončila jsem třetí v kategorii. A se souborem jsem se taky nejdále dostala do krajského kola, ale tam už jsme se neumístili.

Slyšela jsem, že si podáváš přihlášku na Pedagogickou školu do Boskovic. Myslíš si, že tam svůj ta- lent využiješ?

Ano, budu pracovat s malými dětmi a určitě jim budu hrát a budeme i zpívat.

Moc ti děkuji, že jsem s tebou mohla uskutečnit rozhovor, a přeji ti spoustu dalších úspěchů na sou- těžích, ale i v životě.

Krásné Velikonoce!

uči-
začít hrát na harmoniku, a tak jsem
bíhalová.
ší úspěch?

Andrea Klimešová, 9. B

Patřila jsem mezi hlavní pořadatelky, i když jsem nebyla vidět. Měla jsem na starosti hodně organizačních záležitostí. Se Sárrou Hrnčířovou jsme připravovaly diplomy a odměny pro soutěžící. Po celou dobu Talentmanie jsem byla se soutěžícími v chodbě. Mým úkolem bylo sledování programu a dohlížení na správné pořadí vystupujících a zároveň usměrňování hluku v šatně. To poslední bylo mnohdy nad mé síly. Vystupující se mně těsně před odchodem do tělocvičny svěřovali s trémou. Mnohdy jsem jim upravila kostým, podala rekvizitu a popřála hodně štěstí. Po vystoupení si všichni oddechli a většinou měli zároveň obrovskou radost ze svého výkonu. Před vyhlášením výsledků netrpělivě a s nervozitou očekávali verdikt poroty. Publikum určitě všichni zaujali, což bylo patrné z potlesku.

Na Talentmanii vystupovali také žáci, kteří ale nesoutěžili. Někteří po vystoupení litovali toho, že se neodvážili do soutěže přihlásit. Tak jsme např. pod vedením Petry Kučerové měli možnost vidět vystoupení břišních tanečnic. Diváky i porotu kromě tance zaujaly zajisté nádherné kostýmy. Kuba Nesnídal, vedoucí kroužku latinskoamerických tanců, pro nás se svými svěřenci připravil úžasnou podívanou. Celý program byl zpestřen vystoupením hostů. Gymnazistka Patricie Všianská předvedla skvělé gymnastické vystoupení a určitě zajímavé bylo slyšet kapelu Pružiny z Boskovic. Členové kapely byli nadšeni z atmosféry, která panovala v tělocvičně.

Určitě bych neměla zapomenout na moderátorky, které to také neměly vůbec jednoduché. Některé naučené texty si vůbec neřekly, protože během akce došlo ke změně a mnohdy musely improvizovat. I pro Vojtu Horňanského, hlavního zvukaře, to byla poslední Talentmanie. Dozvěděla jsem se, že

si pro tuto příležitost sám vyrobil reprobedny.

My, deváťáci, jsme se zúčastnili Talentmanie naposledy. Jsme rádi, že se akce uskutečnila a že jsme ji mohli prožít dohromady se svými spolužáky ať už jako pořadatelé, nebo diváci.

Míša Brachová, 9. B

Akademie žáků 1. stupně

jsme

prvního stupně do tělocvičny, abychom se podívali na to, co celý půlrok nacvičovali. Po příchodu do tělocvičny se všichni z mé třídy usadili na balkóně. Měli jsme krásný výhled na všechny vystupující. Začala hrát hudba a přišlo devět moderátorek a jeden moderátor. Moc jim to slušelo. Holky měly společenské šaty a ve vlasech květiny. Moderátor Teo byl také slavnostně oblečen.

Moderátoři uvedli první vystoupení. A to už přicházejí ti nejmenší z celé školy - PRVNÁČCI. Holky měly červené a kluci zase modré polštáře, se kterými cvičili na písničku Když jdou děti do města z pohádky V peřině. Moc se jim to povedlo. Celá tělocvična tleskala.

Jako další na řadu přišli žáci z 2. A. Tancovali na písničku Pod dubem, za dubem z pohádky Lotrando a Zubejda. Bylo krásné se na ně dívat, jak to všichni uměli a snažili se. Byli také hezky oblečení jako loupežníci. Kluci měli většinou roztrhané kalhoty nebo triko, zatímco holky byly oblečeny do šatů a snažily se loupežníky přivést na správnou cestu.

Zaujalo mě, jak pojala své vystoupení třída 2. B. Smíchali dohromady oblibu k fotbalu, ale také k tanci. Holky byly krásné roztleskávačky, které měly nacvičený tanec. U kluků bylo vidět, že vyhrává láska k fotbalu. Všichni to dělali s chutí. Kluci nám ukázali, jak asi probíhá trénink fotbalového týmu. Nakonec se tam uskutečnil i fotbalový zápas, u kterého nechyběly ani roztleskávačky. Moc se mi to líbilo. Celé vystoupení bylo doprovázeno písničkami Zelená je tráva, fotbal to je hra a Ole, ole, ole, vyhraje.

Dále k nám přijeli hasiči z 3. A. Zvládli by jistě uhasit všechny ohně, co by je potkaly. Dokonce měli i své hasičské uniformy s nápisem HASIČI. Věřím, že kdyby najednou ve škole začalo hořet, 3. A to nezaskočí a určitě školu zachrání. Měli s sebou i „hadice“, se kterými cvičili na písničku Hasičská.

Akademie žáků 1. stupně (pokračování)

Následovala kulturní vložka v podání břišních tanečnic z prvního a druhého stupně. Mohli jsme posoudit, jak se od svého prvního vystoupení na Talentmanii zlepšily. Je neskutečné, za jak krátkou chvíli se naučily takové zajímavé pohyby. Po břišních tanečnicích zazpívaly děti ze sboru dvě písničky z pohádky Tři bratři, na klávesy je doprovázela pí uč. Nesnídalová.

Najednou se v tělocvičně objevili skřítkci ze 3. B. Ukázali nám, jak jsou pracovití a že společnými silami postaví klidně i hrad. Děti byly hezky oblečeny. Nejvíce se mi líbily jejich dlouhé čepice s bambulkou. Cvičily a tancovaly na písničku Skřítkové, tesaři z pohádky Ať žijí duchové.

Žáci 4. A pod vedením paní učitelky Rejtharové si složili vlastní písničku, díky které představili všechny děti ze třídy. Dokonce se k písničce sami doprovázeli na hudební nástroje (flétna, harmonika, zvon...). Bylo vidět, že jim to dalo mnoho práce všechno sladit dohromady. Nejvíce mě překvapilo, že se naučili všichni hrát na flétnu. No nevím, jestli bychom to zvládli u nás ve třídě. Nejvíce se mým spolužákům líbila pyramida, která byla udělána na konci vystoupení. Klobouk dolů.

Teď nám na řadu přichází trochu tancování i sportu. Ptáte se, kdo by to mohl být? Přece 4. B! Cvičilo se na žíněnkách. Všichni udělali svíčku a pak přišel čas na tancování. Holky měly sukně, takže když se točily, vlály jim kolem nohou. Bylo to krásné na dívání. Tancovaly na písničku Stronger od Kelly Clarkson.

Co nám předvedla 5. A? Ukázala nám, že má ve třídě velice nadané děti, které umí krásně zpívat. Velká poklona patří Aničce Sedláčkové, známé z Talentmanie, která zpěv doprovázela hrou na klávesy. Tato třída nejenom umí zpívat, ale také sportovat. Dělat stojky, hvězdy, to jim nedělá problém. U cvičení jim hrála písnička Animals od Martina Garixxe.

Žáci z 5. B mě velice překvapili. Byli tak kouzelní. Basketbalisté (kluci) nejprve ukázali, jak probíhá pořádný trénink. Pak přišlo na věc a čekal je zápas. Zápas by se ale neobešel bez roztleskávaček. Povzbudily je a šlo se střílet na koš. Při každém trefeném koši, roztleskávačky zajásaly. Měly krásně učesané vlasy. Uplně jsem žasla, jak byly sehrané. Na pátou třídu to bylo úžasné. Tancovalo se na písničku The Rigga-Ding-Dong-Song od Passion Fruit.

Zanedlouho nadešel čas konce a moderátoři se s námi rozloučili. Najednou začaly postupně přivádět žáky z jednotlivých ročníků třídní paní učitelky. Každý ročník po napochodování zazpíval nějakou písničku. Celá akademie se mi moc líbila a podle reakcí v tělocvičně bych řekla, že se líbila všem, a určitě v neděli i rodičům.

Očima vystupujících

Andrea Jílková a Nikola Dostálová z 5. B: Naše paní učitelka Orlická nám pomohla vymyslet hezké vystoupení, které se skládalo ze dvou částí. Kluci byli basketbalisté a my roztleskávačky. Všichni jsme se na vystoupení těšili, i když někteří se trochu styděli. Nakonec jsme všechno zvládli a vystoupení se nám povedlo. Děkujeme divákům z druhého stupně, že nám drželi pěsti.

Eliška Kyrczová, Nikola Bartušková, Petra Šínová a Simona Pešová ze 4. B: Petra Šínová navrhla naší třídě deset písniček a paní učitelka vybrala písničku od Kelly Clarkson - Stronger. Akademii jsme začali nacvičovat v půli ledna. Zhruba pětkrát jsme vystoupení měnili. Bavilo nás cvičení, ale nebavilo prolézání. Nakonec jsme to dali dohromady a moc se nám naše vystoupení líbí. Moc jsme se všichni těšili na vystoupení pro žáky z druhého stupně a pro rodiče.

Jana Setničková a Eliška Ševčíková ze 4. B: Nacvičovalo se ve velké a malé tělocvičně. Šlo to pomalu, ale dobře. Nebavilo nás cvičení na žíněnkách, ale tančení. Těšily jsme se na vystoupení.

Eli Pavlíčková, Vája Baňová, Sára Chmelová, Vojta Vybíhal: Nacvičovalo se nám dobře, protože nás to bavilo.

Andrea Klimešová, 9. B

Preventivní programy

Pondělí 1. února se stalo dnem pro mnoho žáků 2. stupně zábavným, pro některé nudným. Každopádně se všichni shodneme na tom, že neučit se víc jak polovinu původního rozvrhu je fajn. Do naší školy totiž zavítali lektoři z nadace Podané ruce, která školám nabízí nejrozumnější preventivní programy. My, jakožto osmáci, jsme dostali téma *Jak mohou drogy ovlivnit naše budoucí povolání*.

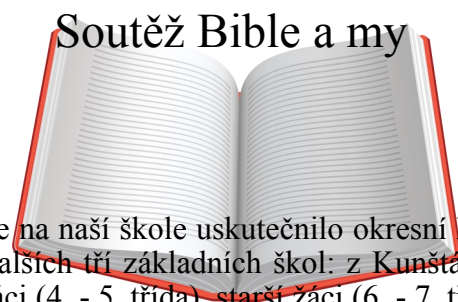
Akce trvala první tři vyučovací hodiny. Na začátku jsme se všichni představili a mluvili o tom, čeho bychom chtěli v životě dosáhnout. Zjistili jsme spoustu nových informací o svých spolužácích. Dále jsme museli na kousek papíru vypsát své vlastnosti, zájmy a oblíbené předměty ve škole. Po rozdělení se do šesti skupinek jsme měli díky těmto indiciím vymyslet tři zaměstnání vhodná pro daného žáka. Výsledky byly vcelku zajímavé. V těchto skupinkách jsme také zvolili nějaké povolání (například kuchař či právník) a přemýšleli nad tím, jak svého vysněného povolání dosáhnout a jaké překážky nám mohou tuto cestu zkřížit. Během této besedy se událo i pár diskuzí, třeba o injekčních stříkačkách. Víte, že nadace Podané ruce „vykupuje“ použité injekční stříkačky od drogově závislých a poskytuje jim poradenské služby?

Díky tomuto programu jsem se něco nového naučila, seznámila jsem se s nebezpečím zneužívání omamných látek a celkově jsem se dobře bavila. Myslím si, že téma zaujalo i ostatní žáky. *Děkujeme lektorům z této nadace, a hlavně slečně Veronice, která tu s naší třídou ty tři hodinky byla!*

Gabriela Vlachová, 8. B

Do tříd přišly paní, které nám po tři vyučovací hodiny dávaly úkoly a vykládaly si s námi. My jsme první hodinu pracovali ve dvojicích. Tak například jsme měli dva držet jednu pastelku a nakreslit strom. Myslím, že se všem tento úkol podařil a všechny to bavilo. Druhou hodinu jsme pracovali ve skupinkách. Podle mého názoru všechny nejvíce bavila hra, při které byl určený počet rukou a nohou, které mohly být na zemi, a my podle toho měli vytvořit sousoší. Poslední hodinu jsme pracovali dohromady celá třída. První úkol byl vytvořit hada podle postavení jména v abecedě, druhý pak udělat hada podle délky vlasů. Bylo by to moc jednoduché, kdybychom u toho mohli mluvit, proto bylo mluvení zakázané. Někteří se zapojili více, jiní méně, ale myslím, že se nám to nakonec docela povedlo. Mně se tyto hry líbily a doufám, že ostatním taky.

Katka Trojanová, 6. A

V úterý 24. 11. 2015 se na naší škole uskutečnilo okresní kolo soutěže BIBLE A MY. Kromě žáků z Lysic tu byli i soutěžící z dalších tří základních škol: z Kunštátu, Drnovic a Boskovic. Soutěžilo se ve třech kategoriích: nejmladší žáci (4. - 5. třída), starší žáci (6. - 7. třída) a nejstarší žáci (8. - 9. třída). Soutěž se skládala ze dvou hlavních částí. Soutěžící psali nejprve test a poté následovalo finále. Na test jsme měli třicet minut a po třiceti minutách jsme test museli odevzdat. Po napsání testu jsme měli přestávku na záchod či svačinu, kdy paní učitelky testy opravovaly. Potom probíhalo finále, kde soutěžili ti, co měli test napsaný mezi šesti nejlepšími, a po finále samozřejmě vyhlášení výsledků. Z naší školy se umístila v nejmladší kategorii na druhém místě Nikola Fojtová, ve starší kategorii na třetím místě Magdaléna Zouharová a v nejstarší kategorii se na druhém místě umístila Adéla Kyánková. Nikola a Adéla postoupily do Ústředního kola v Brně, které se konalo 17. 3. 2016.

Do soutěže se může přihlásit kdokoli, i ti, kteří nechodí do kostela nebo do náboženství. Chce to jen trochu přípravy a chuť dozvědět se něco nového o Bibli. Na biskupském gymnáziu naše soutěžící poznaly, že ostatní se přece jenom náboženství věnují od mala mnohem intenzivněji. Na stupně vítězů vědomosti našich zástupců nestačily.

Magdaléna Zouharová, 6. B

Listování

Lukáš Hejlík
(foto: Sabina Stloukalová)

Na naší škole se neustále něco děje. Někdy se dohleďte nějaký ten drb, který se roznesl po škole, někdy se k vám může dostat nějaký super vtípek. Zkrátka – v ZŠ Lysice to žije! Tentokrát se u nás zastavil někdo, koho můžete znát pod jménem Lukáš Hejlík. Tato zastávka byla na naší škole v pořadí druhá a my doufáme, že se ještě mnohokrát uvidíme!

Akce listování se konala pro první i druhý stupeň. Celkem se uskutečnila tři vystoupení. Pro žáky z 1. - 3. třídy byla vybrána kniha Kvak a Žbluňk jsou kamarádi (autor: Arnold Löbel), pro 4. - 6. ročník se četly úryvky z knih o strýčku Ludvíkovi (autor: Janec Levi) a žáci 7. - 9. třídy se se-

známili s knihou Můj příběh - 9:58 (autor: Usain Bolt). Já jako „fotografka“ pro Plátek jsem měla tu čest zúčastnit se dvou představení. Pro ty, kteří z nějakého důvodu na akci nebyli, mám krátké shrnutí programu. Tak při čtení zapojte svoji fantazii a vstupte spolu se mnou do představení pana Lukáše Hejlíka a Alana Novotného, jeho spolupracovníka.

Pro žáky ze 4. až 6. ročníku se jednalo o předčítání příběhů z knih, které tato dvojice doplňovala svými kousky. Již od prvních momentů bylo do děje vtaženo několik dobrovolníků z publika, což byl jistě i pro ně veliký zážitek. Příběh pro děti se motal kolem strýčka, který zažíval různá dobrodružství. Na konci s námi Lukáš a Alan dokonce tvořili příběh. Každý z obecnstva mohl říct jednu větu. Postupným navazováním vět na sebe se začal rýsovat příběh, který byl později využit pro divadelní hru. Ze začátku jsem se trochu bála, co z toho vyleze. Celý „námet“ na příběh zněl asi nějak takto: V čokoládovém království vládl mléčný král, který se později zkažil. – Ano, čtete dobře! Byly zde postavy jako synové ze zmrzliny a další. Ale to nejlepší jsem zatím vynechala. Jeden hoch totiž příběh dokončil slovy, že na hoře sídlí velký čokoládový sopel. Tohoto nápadu se Lukáš okamžitě chytil a hrála se další hra, kde nyní vystupoval mléčný král, královna Anička (kterou byla žačka naší školy) a další postavy.

Je libo sport? Ani na sportovce se nezapomnělo. Listování pro žáky ze 7. - 9. ročníku, které tedy bylo určeno pro moji věkovou kategorii, se odvíjelo od knihy o USB. Tím nemyslím ten doplněk k počítači, ale nikoho jiného než nejrychlejšího běžce na světě, Usaina Bolta! Pro nás ze začátku představen jako USB. Měla jsem tu čest seznámit se se členy Usainovy rodiny v podání Lukáše a Alana. Já, jako absolutní neznalec sportů, jsem se přiučila něco alespoň o jednom z nejznámějších sportovců světa, za což jsem ráda. Spolu s naší fanouškovskou podporou nakonec Lukáš „překonal“ rekord Usaina Bolta právě v naší tělocvičně!

Celou dobu listování jsem si užila a hodně jsem se nasmála. Jsem ráda, že jsem se mohla díky Plátku zúčastnit obou dvou vystoupení.

Tím ale tento článek nekončí! Po představení prvního stupně jsem měla tu čest s Lukášem Hejlíkem udělat spolu s mojí kamarádkou Nicol Sedláčkovou a Adélou Kyánkovou rozhovor. Jednalo se o docela spontánní akci. Pár otázek již bylo dopředu přichystaných, nicméně u většiny se jednalo o to, že mezitím, co já si v poklidu fotila, Nicol po celé trvání akce zoufale vymýšlela další otázky. Nicméně bych řekla, že se nám rozhovor povedl. Čtete na následující stránce.

Jak se Vám líbí žáci naší školy?

Jsou pozorní, líbí se mi. Nejlepší byli na vystoupení Kvaka a Žbluňka.

Jak Vás vůbec napadlo jezdit po školách?

Stalo se to v divadle s mým kolegou Alanem před patnácti lety. Nikdo to tenkrát na světě nedělal, byli jsme jediní. Po té, co to uviděli u nás, už se to rozšířilo a vzápětí už byla podobná vystoupení například i v Polsku.

Zažili jste při akci trapas?

Jéje, těch trapasů bylo! Ale největší byl ten, když jsme na jedné škole zjistili, že hrajeme pouze pro půlku třídy a druhá čeká na chodbě. Představení bylo v půlce, a tak jsme ho museli odehrát od znovu.

Kde Vás můžeme vidět? Kde vystupujete?

V televizi a na listování. Divadla jsem musel nechat. Nestíhal bych to. Už teď jsem rád za každou volnou chvíli se svou rodinou.

Kolik listování máte za rok?

Něco kolem 500 vystoupení.

Na jaké škole se Vám líbilo nejvíc?

Líbí se mi všude, kde jsou děti aktivní a zapojují se.

Jak by měl vypadat Váš svět snů?

Nepotřebuji si představovat svůj svět snů, já ho žiju. Mám vše, co potřebuji - práci, která mě baví, rodinu, která mě miluje, kamarády, kteří za mnou stojí. Nic víc nepotřebuji.

Nyní ale Áďa přišla na něco lepšího. Hned po tom, co se na mě škodolibě usmála, převzala celý rozhovor do svých rukou. Ano – následují další otázky pro Lukáše přímo na tělo! Nicméně, vše vzal pozitivně a s radostí nám odpověděl. Mezitím, co Áďa na místě vymýšlela kreativní otázky, já a Nikča jsme zapisovaly odpovědi. No – toto vzniklo!

Kolik máte dioptrií? (Pozn. Pro ty, kteří tohoto herce moc neznají tak ano – Lukáš Hejlík nosí brýle.)

Poškozený zrak mám už od narození. Při narození to ale byly 4 dioptrie, dnes už to jsou jen 1,5 dioptrie, což není zase tak hrozné.

Holíte si tvář?

Ne, neholím.

Pamatujete si Vaši první lásku?

Ano, pamatuji. Byla to dívka jménem Jana Němečková. V té době jsem jí koupil kazetu, což s radostí přijala. Jinak se jednalo o vztah na den a půl.

Stíháte listování a zároveň Vaši rodinu?

Těžká otázka. Tyto dva body se v mém životě snažím nějak vybalancovat. Samozřejmě bych bez rodiny nebyl.

Posilujete nebo jinak cvičíte?

Ne, necvičím a ani mi to nijak nechybí. Ani se steroidy nemám zkušenosti. Zkrátka to nemám za potřebí.

Zažil jste nějakou zkušenost s drogami?

S drogami zkušenost nemám. Nicméně na naší škole všichni kouřili. Jsem odnaučený kuřák, poprvé mě tento fenomén chytl v devíti letech a v devíti letech jsem také skončil. (Lukáš se nám ale podělil o jeho závislosti.) Ale v minulosti jsem byl závislý na automatech. Dostal jsem za to od táty pořádnou facku! (Nyní zazněla doplňující otázka od jedné z nás.) A jak jste se z této závislosti dostal? No, za to může právě ta facka.

Děkuji panu Hejlíkovi za trpělivost při našem rozhovoru. Po skončení akce jsme měli možnost s nimi se vyfotit. No to víte, že já a holky jsme neodmítly! Děkujeme za návštěvu naší školy, snad se ještě mnohokrát potkáme!

Sabina Stloukalová, 8. B, spolupracovaly: Nicol Sedláčková, 8. B,
Áďa Kyánková, 9. A

Dne 12. února 2016 se v Brně na výstavišti konala Robotiáda. Náš tým Holy Moly, který byl složený z Honzy Škrabala, Jirky Kotolana, Jirky Švancary, Dana Novotného, Tomáše Trčky, Martina Němečka a mě, u toho samozřejmě nemohl chybět. Soutěžilo se ve čtyřech disciplínách. My jsme se účastnili pouze tří, a to PŘEHLÍDKY, ČÁRY a FREESTYLU.

Když jsme dorazili do VIDA centra, čekaly na nás pověřené hostesky. Ty nám daly vědět, kdy půjdeme na řadu a jak bude celá soutěž probíhat. V hale jsme si odložili věci a už jsme pouze čekali, až to celé vypukne. Jako úplně první, v čem jsme měli možnost něco vyhrát, byla přehlídka. Šlo spíše o to, jaký robot má hezčí vzhled. Členové každého týmu dostali před přehlídkou kartičku, do které měli zaškrtnout nejhezčího robota.

Po přehlídce následovala soutěž čára. Náš velitel Honza Škrabal měl s naším robotem sva-tou trpělivost. Robot vůbec nechtěl poslouchat a napoprvé dráhu neprojel, jak měl. Naštěstí měl ještě druhý pokus a Honza ho do jeho jízdy stihl opravit, a tak jsme dojeli na třináctém místě s časem 83,280s.

Mezitím, co probíhala soutěž ulov medvěda (tzn. dálkově řízený robot hledá v bludišti medvěda) jsme měli rozchod po VIDA centru. Nejvíce se mi líbila ukázka tornáda a atrakce s názvem „Vyfoť svůj stín“, tam jsme se totiž náležitě vyřádili. Potom jsme se šli ve VIDA centru kouknout i do „divadla vědy“, kde nám ukázali velice působivé představení na téma světlo. Jednalo se o chemické a fyzikální pokusy, při kterých téměř vždy něco svítilo nebo se pouze jen tak lesklo na hladině vody.

V soutěži freestyle jsme dostali ocenění poroty za náš chaotický výstup. Výhrou je návštěva počítačové firmy Eledus. Na exkurzi se už těšíme.

Robotiáda se nám velice líbila. Všichni jsme se výborně bavili. Během dne se sice objevily malé problémy, ale nic nebylo tak velké, aby to Honza Škrabal nedokázal vyřešit na místě. S naším oceněním od poroty jsme byli velice spokojeni a už se můžeme jen těšit, co pro nás připraví další ročník Robotiády.

Na akci nás doprovázela paní učitelka Tesařová. Děkujeme jí.

Nicol Sedláčková, 8. B

Náš robot při soutěži ČÁRA. Naštěstí si Honza (s č. 43) věděl rady.

Členové týmu. Zprava: Jiří Kotolan, Daniel Novotný, Jan Škrabal, Nicol Sedláčková, Martin Němeček, Jiří Švancara (v masce) a Tomáš Trčka

Dne 15.3.2016 se konala recitační soutěž 2. stupně. Soutěžilo se ve dvou kategoriích, první kategorie 6. - 7. ročník a druhá kategorie 8. - 9. ročník. V porotě zasedaly paní učitelky českého jazyka, což je pí uč. Galbová, Kyánková, Máslová a Zárubová. V první kategorii bylo 13 žáků a ve druhé 7 dívek a 2 chlapci. K přednesu si žáci vybírali spíše prozaické texty a pouze 4 žáci měli báseň. Když všichni z první kategorie odrecitovali, paní učitelky se šly poradit o vítězi. Vítězkou první kategorie se stala Vendula Lepková a z druhé kategorie první příčku obsadila Nicol Sedláčková. Vítězům gratulujeme a přeje-me mnoho štěstí do dalších kol.

Ve čtvrtek 17.3.2016 navazovalo na školní kolo recitační soutěže kolo oblastní s názvem „O ly-sické sluníčko“. Ze soutěžících se z naší školy nejlépe umístili: 0 kategorie Jaroslav Theodor Koukal z 1. A - 3. místo, 3. kategorie Vendula Lepková ze 7. A - 2. místo a Veronika Španělová ze 6. C - 3. místo. Všem soutěžícím přejeme hodně úspěchů v okresním kole v Adamově.

Klára Olejníčková, 6. C a Magdaléna Zouharová, 6. B

Lyžařský kurz tříd 7. A a 7. B

I když už jsme všichni rádi, že jaro dává o sobě znát, ráda si zavzpomínám, jak my říkáme, na ly-žák. Odjeli jsme v neděli 17.1.2016. Cestou jsme se stavili v Olomouci v Olympii a koupili si tam něco dobrého na jídlo. Čím víc jsme se blížili k cíli, tím víc bylo vidět sněhu. A když jsme dojeli do Velkých Karlovic do penzionu Tabačka, sněhu bylo všude plno.

Hned po příjezdu jsme šli lyžovat. Rozdělili jsme se do družstev. Jedno družstvo vedla paní učitelka Nedomová, druhé pan učitel Sedláček a třetí paní učitelky Požárová a Všianská. Celý týden jsme neměli rozcvičku, protože ráno byla velká zima, a to samozřejmě nikomu nevadilo. I počasí bylo dobré. Sice často sněžilo, ale aspoň nám neroztál sníh. A sluníčka jsme se taky dočkali.

Jeden den jsme šli odpoledne na procházku, po cestě jsme vyzpovídali pana učitele, ptali se ho na všelijaké otázky a zašli jsme si i na čaj a něco dobrého.

Každý večer jsme měli program, který si připravovala družstva. Hráli jsme různé hry, zpívali a tan-covali. Předposlední den jsme jeli slalom. Nejlepší lyžaři byli Tadeáš Kunovský s Emou Štusákovou. Poslední večer jsme měli diskotéku a přemluvili jsme i pana učitele Sedláčka a paní učitelku Požáro-
vou, aby s námi tancovali. Pan učitel si nechal zahrát nějaké písničky na přání a zazpíval si u toho. Poslední den jsme si ještě dopoledne zalyžovali a potom hurá domů. Nikdo ale hurá neřikal, protože všichni by tam ještě zůstali aspoň dva dny. Domů jsme dojeli v pá-tek 22.1. Těm, kteří na lyžák teprve pojedou, závidím, protože já bych jela znovu. :)

Tereza Novotná, 7. B

Okresní kolo basketbalového turnaje

Ve čtvrtek 18. února se žáci našeho školního basketbalového družstva zúčastnili okresního kola v košíkové, které se uskutečnilo na naší škole. Na turnaji soutěžilo pět družstev, a to družstvo žáků z Gymnázia Boskovice, ze ZŠ Jedovnic, Velkých Opatovic, T. G. M. Blanska a samozřejmě i družstvo z Lysic.

Foto: zleva tým žáků z Jedovnic, Lysic, Boskovic, TGM Blanska a Velkých Opatovic.

Naši žáci obsadili krásné třetí místo. Na druhém místě skončil tým ze ZŠ TGM Blansko a celý turnaj vyhráli žáci z Velkých Opatovic, kteří vyhráli všechny čtyři zápasy. Bylo to nečekané překvapení, neboť většina z nás hráče z tohoto týmu podceňovala.

Je škoda, že nebyl vyhlášen nejlepší hráč celého turnaje, protože podle mě by se jím určitě stal Martin z týmu TGM Blansko. Za svůj tým nejvícekrát skóroval.

Nejproduktivnějším hráčem našeho týmu byl bezesporu Jakub Štusák z 9. A. Vtipným přerušením hry mezi Lysicemi a Jedovnicemi se stala nemilá věc. Jeden z diváků nechtěně shodil láhev s vodou na paní učitelku Nedomovou. Měla obrovské štěstí, že se jí nic nestalo.

A jak je spokojen s výkonem lysických hráčů jejich trenér pan učitel Sedláček?

„Bylo vidět, že se tomuto sportu kluci věnují již delší dobu a mají ho rádi. Turnaj byl velmi vyrovnaný. Chyběla nám troška toho pověstného štěstí a mohli jsme vyhrát. Byl bych rád, kdyby kluci - deváťáci - v tomto sportu mohli pokračovat i na středních školách nebo v nějakém oddíle.“

Tento turnaj byl nespíše poslední, jelikož se mně zdá, že zájem o basketbal pomalu upadá. Pan učitel Sedláček mně sdělil, že dříve vedl basketbalové kroužky dva, jeden pro mladší a druhý pro starší žáky. Poslední dva roky má pouze jeden kroužek pro všechny žáky.

A tak jsme rádi, že nám to tento rok tak pěkně vyšlo.

Foto: Z rukou rozhodčího, pana učitele Sedláčka, přebírá diplom a pohár za třetí místo Ondřej Záruba.

Ondřej Záruba, 9. A

Dotazník: Trička deváťáků

Jelikož mě zajímalo, jak si tentokrát vedou naše nová trička, a jestli se vůbec líbí, tak jsem opět udělala dotazník pro nižší ročníky z druhého stupně. Den před rozdáváním dotazníků jsem všem deváťákům vzkázala, aby si druhý den vzali svá třídní trička a žáci tak mohli posoudit, která trička se jim líbí nejvíce. Někteří si vzpomněli a v tričkách přišli. Dotazníky jsem rozdala šesti třídám, jen jedna mi je neodevzdala. Ale výsledky jsou jasné.

Umístění:

1. místo – 9. C
2. místo – 9. B
3. místo – 9. A

Klára Hájková, 9. C
šéfredaktorka

Žáci 9. C i s paní učitelkou třídní ve svých tričkách.

Tablo

Jak již jistě víte, soutěž mezi třídami o nejhezčí tablo vyhrála 9. A. Bylo to těsné, nad 9. B jsme vyhráli jen o dva hlasy! Popravdě (9. B mě za tuhle větu bude nenávidět), čekala jsem, že naším konkurentem bude 9. C. Objevily se tu ovšem názory, že soutěž nebyla úplně fér, protože někteří učitelé se pro třídu rozhodli na základě sympatií, a ne podle vzhledu tabla, či dokonce, že lístky byly zfalšované!

Každopádně, k našemu vítězství se vyjádřila i pí uč. Galbová, vyučující výtvarnou výchovu:

„Výtvarné dílo nevnímáme jenom očima. Promlouvá k nám nejen vizuálně (výtvarný informační prostředek - kompozice, barvy, řešení výtvarných technik, preciznost), ale i obsahově (emotivní výpověď - subjektivní pocity, které v nás dílo vyvolává).

Tablo vítězné třídy působí velmi vyváženým (správně uspořádané prvky) a dynamickým dojmem. Výběr syté červené barvy přímo charakterizuje třídu, která je živá, temperamentní, srší tvůrčí inspirací a originálními nápady. Rovněž evokuje silné ambice a touhu prosadit se. Název „Rebelové“ je trefný a technicky velmi zdařilý. Vymyslel jej a nakreslil Vojtěch Horňanský, který se v soutěži „O osobní logo“ umístil na třetím místě.

Nedílnou součástí tabla je karikatura, kde si žáci „smlsnou“, v pozitivním duchu, na paní učitelce třídní. Po stránce výtvarné i věcné ji výborně vystihla Tereza Hložková, vítězka soutěže „O osobní logo“. Druhé místo v této soutěži patří Tereze Vachové z 9. B. Osobní loga podtrhávají celkový dojem třídy a vystihují jedinečnost každého žáka společně s fotografiemi, které kolemjdoucí vtipně pobaví. Vítězná 9. A si svůj titul právem zaslouží. Blahopřeji!“

Děkujeme paní učitelce za odpověď.

Áďa Kyánková, 9. A

Dotazník – Jaký by měl být můj ideál?

V minulém čísle byly zveřejněny výsledky dotazníku, ze kterého jste se mohli dovědět, jak si deváťáci představují ideální holku. Reakce na článek byla taková, že za mnou přišlo několik spolužáček, které se naopak chtěly vyjádřit k tomu, jaký by měl být ideální kluk. A já holkám slíbila, že i ony se dočkají. Dotazník jsem rozdala deváťáčkám a zpracované výsledky vychází z odpovědí v 26 dotaznících.

Ještě než se pustím do výsledků, chtěla bych tu zmínit, že holky našly v dotazníku i otázku, jestli je na naší škole ideální kluk. Většina holek to vynechala, některé zase napsaly, že na naší škole takový kluk neexistuje, ale musím tu zmínit dvě jména kluků, která se mi tu objevila, a to jsou: Zdeněk Šenkýř a Honza Štec. Že by to byla odměna za jejich valentýnky? (Více informací naleznete v článku Adi Kyánkové Letošní 14. únor.) Myslím si, že to kluky určitě potěší. A tady už jsou ty výsledky:

- ⇒ Holky zkrátka letí na vysoké a hubené svalnatce.
- ⇒ Hnědoocí kluci jsou ve vedení, ale hned v těsném závěsu mají modrooké pány.
- ⇒ Krátké vlasy vypadají dobře, ale středně dlouhé jsou lepší, protože si můžete udělat vlnu nahoru.
- ⇒ Brunetákům sluší především rovné vlasy.
- ⇒ Vůbec není na škodu, když si ty vlasy jakýmkoli způsobem upravíte, ale pokud máte super střih, tak váš rozčuch je zkrátka sexy!
- ⇒ S oblečením je to o něco horší. Ovšem pokud si vezmete tričko a dobré rifle, tak na holku zapůsobíte.
- ⇒ Idol holek by měl být upovídaný, pozorný a především gentleman.

Kluci, tenhle dotazník byl čistě teoretický, tak si to neberte nějak moc k srdci. Vím, že na škole je spousta skvělých kluků. Chytrým holkám vždy záleží také na charakteru, a ne pouze na vzhledu. Tak nijak zásadně neměňte svůj vzhled jen kvůli tomuhle dotazníku, ale zapracovat můžete na galantním chování vůči nám holkám. Uvidíte, že každá z nás to ocení.

Klára Hájková, 9. C, šéfredaktorka

 Letošní 14. únor

Jak jistě všichni víte, 14. února byl Valentýn. A 15. února se na naší škole rozdávaly valentýnky. Akci roz nášení valentýnek zorganizovaly: Michaela Brachová, Sára Porčová a Hana Šebelová pod záštitou školního parlamentu.

Většina holek nic nečekala, maximálně tak přání od kamarádky. A jaké bylo jejich překvapení, když dostaly anonymní valentýnku s krásným citátem znějícím: „Miluji život, protože mi dal Tebe. Miluji Tebe, protože Ty jsi můj život.“ Většina holek nevěděla, od koho je, ale po čase se rozneslo, že valentýnky psali známí deváťáci Zdeněk Šenkýř a Honza Štec (oba z 9. C). Když se těch dvou zeptáte, jaký měli důvod, odpoví vám naprosto jednoduše: „Za prvé jsme chtěli udělat všem holkám radost a za druhé jsme si u nich chtěli šplhnout.“ Přispěli například pí uč. Galbová zapůjčením papírů nebo pan zastupce s panem ředitelem, kteří poskytli seznam všech děvčat na druhém stupni. Objevilo se i pár vyvolených, které dostaly osobní vzkaz místo citátu. Když si spočítáme, že na druhém stupni máme deset tříd, a i kdyby v každé třídě bylo jen deset holek, psaní všech valentýnek muselo dohromady trvat několik hodin. Za toto krásné gesto klukům děkujeme.

Áďa Kyánková, 9. A

Kdo je kdo?

Ahoj!

Blíží se Velikonoce a s nimi přichází i další osoba z naší školy do rubriky *Kdo je kdo*. Své tipy a odpovědi sděľujte mně, Gabči Vlachové, o první velké přestávce v den vydání časopisu, tj. 22. března 2016. Naleznete mě u Komenského v prvním patře. Na papír napište své jméno, třídu a samozřejmě jméno osoby, na kterou poukazují indicie z rozhovoru. Výherce vylosujeme týž den druhou velkou přestávku rovněž u Komenského a velikonočního beránka tam osobně předám.

Správná odpověď z minulého čísla byla paní učitelka Eva Sedláková, dobře odpověděla Denisa Koukalová. Blahopřejeme! No a nyní již představím dalšího člověka z naší školy. Nesmím zapomenout napsat, že je to člověk velmi ochotný, který vám splní téměř každé přání. Občas některým zachrání i kůži. I když má často hodně práce, vždy má dobrou náladu a snaží se všem ochotně pomoci. Také tentokrát si na nás udělal/a čas a ochotně odpověděl/a na naše otázky.

Kdy jste šel/šla poprvé do školy?

Chodil/a jsem do drnovské školy, poprvé to bylo v roce 1969.

Jakou střední školu jste navštěvoval/a?

Gymnázium Boskovice.

Kolik dětí za Vámi denně chodí? (smích)

Mnoho...

Kde bydlíte? Ve vedlejší obci s přibližně 1200 obyvateli.

Máte domácího mazlíčka? Nedávno mi umřel pejsek, takže aktuálně ne.

Chutnají Vám školní obědy? Chutná mi vše, co nemusím sám/sama vařit, takže ano.

Těšíte se na Velikonoce? Ano, moc.

Co máte rád/a na jaře? Mládátka, hlavně kůzlátka.

Barvíte vajíčka? Dříve ano, teď už tak často ne.

Umíte uplést pomlázku? Ne. Nikdy jsem to nezkoušel/a.

Zdobíte si dům velikonočními dekoracemi? Občas kraslicemi.

Kolik za Vámi chodí koledníků? Už jen příbuzní.

Z rozhovoru se dozvíte, jaké velikonoční zvíře má hledaná osoba nejraději. To jsme bohužel nesehnaly, a proto vítěz této soutěže obdrží velikonočního beránka. (viz. foto)

Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám nádherné Velikonoce.

Gabriela Vlachová a Dagmar Adámková, 8. B

tentokrát vás čeká velikonoční luštění. Minulé řešení mi nikdo neodevzdal, takže výhry zůstávají a řešení z minula je „SNĚHULÁK“. Lístky se svým jménem a třídou mi můžete odevzdat do 15. dubna 2016.

				1.					
		2.							
			3.						
	4.								
				5.					
6.									
			7.						
					X				
				8.					
		9.							
				10.					
11.									
			12.						
		13.							
				14.					
15.									

1. Nejlepší přítel člověka je ...
2. Jaký přívlastek má sobota následující po Velkém pátku?
3. Děvčata malují na Velikonoce ...
4. Anglicky Velikonoce se řeknou ... a německy Ostern.
5. Německy vejce se řekne das Ei a anglicky?
6. Doplněte přívlastek k velikonoční neděli.
7. Na Zelený čtvrtek naposledy zazvoní zvony.
Jak se jmenuje město, kam podle pověsti odlétají.
8. Základ pomlázky je ...
9. Dívky polévají chlapce
10. Na pomlázku se vážou ...
11. Jak se nazývá středa, která připadá na 46. den před velikonoční nedělí?
12. Který den je označován jako velký?
13. Na Velikonoce se peče ...
14. Z proutí se plete ...
15. Na Masopust se nosí ...

Ceny za křížovku

Míša Homolková, 7. B